

קונטרס

שְׂמֵחַת אֲמוּנָה

יגלה את מעלת האמונה הפשוטה בו יתברך, אשר מכנסת
באדם שמחת החיים, וזוכה להתבטל רק אליו יתברך,
ואינו מתפעל משום בריה שבעולם.

*

בנוי ומיסוד על-פי דברי
רבנו הקדוש והגורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תוכב"א

אֶחָד שָׁאֵל אֶת מוֹהֲרָא"ש
נ"י: מַהִי חֻכְמָה אֲמִתִּית?
עָנָה וְאָמַר: מִי שְׁחֹשֵׁב בְּאַמֶּת
עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִי וְעַל יוֹם
הַפְּטוֹת וְהַקְּבוּרָה וְכוּ', וְעַל עֲלִית
נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה וְכוּ', וְנִתְיַנֵּת דִּין
וְחֻשְׁבוֹן תְּמִיד לְפָנָי עֵינָיו, זוֹהִי
הַחֻכְמָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר, וּמִי
שֶׁתְּמִיד זוֹכֵר זֹאת, הוּא הַחֻכֵּם
הַגְּדוֹל בְּיֹתֵר.

(אמרי מוהרא"ש. חלק א'. סימן תנז)

קונטרס

שְׂמִיחַת אֲמוּנָה

א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי אֵין
לְךָ עוֹד שְׂמִיחָה בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ "שְׂמִיחַת
הָאֲמוּנָה" הַקְדוּשָׁה, שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ
הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְהִיא — שִׂיּוּדַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה
וּמְחֻלָּטָה, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדָיו יְחַבְרֵךְ
בְּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵף שִׂיּוּדֵיעָה
זוֹ הִיא מְצַד הַיְדִיעָה, וְהָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה הִיא בְּלֵא
יְדִיעָה, כִּי מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹדַע וּמְבִין בְּדַעְתּוֹ לֹא
שׂוֹךְ בְּזוֹה לְהֶאֱמִין, וּמֵה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה, שֵׁם לֹא שִׁיכַת יְדִיעָה, אֲבָל לֹא כֵן הִיא

האמונה האמתית בו יתברך, כי הוא יתברך אָחַד
וְאֵין בְּלִעְדֵּיו אַחֵר, וְעַל־כֵּן הַכֹּל לַכֹּל אֱלֹקוֹת גָּמוּר
הוא וְאֵין שׁוּם דְּבָר שִׁיתְפָּרַד מִמֶּנּוּ, וְדוּמָם, צוּמַח,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּלִבּוֹשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר לְמַרְאֵה עֵינֶיךָ, וְעַל־כֵּן הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה הַיָּדְבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְפֵּי־וּמִיד
כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדִי־זוֹה הוּא
זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לַיְדִיעָה — לִידַע בְּמָה שֶׁהוּא מֵאֲמִין,
כִּי בְּדָבָר גִּשְׁמִי, אִם מִסְפָּרִים לוֹ אֵיזָה סִפּוּר, אִם
לֹא יָדַע אֶת הַדָּבָר לֹא יָבִין אוֹתוֹ, וְיִצְטָרֵךְ לְהֶאֱמִין
לְמִסְפָּר, לֹא כֵן בְּדָבָר רוּחָנִי, כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּמְסַלֵּק אֶת חֻכְמָתוֹ וְדַעְתּוֹ
לְגַמְרֵי, הָאֱמוּנָה הַזֹּאת הִיא עֵצִים הַיְדִיעָה וְהִיא שְׂמֵחַת
הַנֶּפֶשׁ, כִּי לֹא יִהְיֶה אָדָם עֲצוּב, כִּי אִם כִּשֶׁהוּא חֹסֵר
יְדִיעָה, לֹא כֵן כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע בְּבִרוּר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֵין לָךְ עוֹד שְׂמֵחַת הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ "שְׂמֵחַת הָאֱמוּנָה".
עַל־כֵּן רְאֵה, אֶהְיֶיךָ, אַחֵי הַיָּקָר, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ
בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ
מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי
פְּרִטִית, וְכֹל מֵה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, לָךְ וּבְרַח לָךְ רַק אֵלֶי
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְנָגְלִים, וְסוֹבֵל
מֵה שְׂסוֹבֵל — יְרִידוֹת וְקִטְנוֹת וְכוּ', וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה עָקֵר גְּדֹלַת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל —
שִׂיזְכָּה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה, מֵהֵיחָד וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַפְּרִיָּאָה
כְּלָה, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְזֶה שִׂיכְנִיס
בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה זו, זֶה עָקֵר שְׂמֵחַת הַחַיִּים,
שְׂמֵחַת-הַנֶּפֶשׁ, כִּי "שְׂמֵחַת הָאֲמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה עוֹלָה
עַל הַכֵּל, כִּי שְׂמֵחָה וְאֲמוּנָה תְּלוּיּוֹת זוּ בְּזוּ,
וְאֵי אֶפְשֶׁר לְאָדָם לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל
צְרוּתוֹ וּבְעִיּוֹתָיו — מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי אִם עַל-
יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה — שִׂידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחִזֵּק
וּמֵאֲמִץ אֶת הַכֵּל, כִּי בְּאֵמֶת אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַיְרִידוֹת
וּבְתוֹךְ הַנִּפְּלוּת גַּם שֵׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְתוֹךְ
דַּחְקוֹתָיו גַּם שֵׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם אֶת
עֲצָמוֹ מֵאִין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, לְהַחֲיוֹת אֶת
נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַגִּיעַ אֶל אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה כְּזוֹ לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וּבִלְעָדָיו

אין נמצא, ואז באמת יגאל מכל צרותיו ומכל הרפתקאותיו; על-כן, אהובי, אחי היקר, להכניס את עצמך ב"שמחת האמונה" הקדושה, ולידע, שבודאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ואל תיאש את עצמך בשום פנים ואפן, ואף שלעת עתה מרובי צרותיך אין לך אפלו מראה מקום לישועה, עם כל זאת על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, תזכה להגיע לשמחה כזו, שתרגיש באמת את הישועה, כי "שמחת האמונה" עולה על הכל; אשרי מי שזוכה להכניס את עצמו באמונה פשוטה — שאין בלעריו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, שאז יהיה תמיד שש ושמח, אשרי לו ואשרי חלקו.

ג.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי בזה העולם אי אפשר לעבר את החיים בשמחה, כי אם על-ידי אמונה פשוטה, שהאדם יכניס בעצמו אמת מציאותו יתברך, וידע בידיעה ברורה ומחלטת שכל מה שקורה עמו בין ברוחני ובין בגשמי ובין

מִבְּעָלֵי בַחֲרָה הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹל שֵׁיכְנִיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ עַל-יַדֵּי
 זֶה יִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, וְיָבוֹא לְשִׂמְחַת-הַנֶּפֶשׁ,
 כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֱמוּנָה,
 זוֹהִי שִׂמְחַת-הַנֶּפֶשׁ, כִּי "שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה" בְּשִׁלְמוֹת
 מְבִיאָה אֶת הָאָדָם לְשִׂמְחַת הַנֶּפֶשׁ — שֶׁהוּא תָּמִיד
 שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, וְאֵינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם,
 וְאֵינוֹ דוֹאֵג שׁוּם דְּאֲגוֹת בְּעוּלָם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה
 לוֹ אָדָם מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ?! וְכֵן אֵינוֹ מְקַנָּא
 בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְהוּא שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ בְּחֻלְקוֹ,
 וְאֵינוֹ מִצְפָּה לְשׁוּם שִׂכָר, כִּי עֵקֶר הַשִּׂכָר שְׁלוֹ הוּא
 רֵק לְהַשְׁיִיג אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הַשִּׂכָר
 הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי "שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה
 הִיא הַשִּׂכָר שְׂאֵנוּ מְקוּיִים אֵלֶיהָ, הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם יְכַנִּיס
 בְּדַעְתּוֹ תָּמִיד רַק אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִדַּע שֶׁהַכֹּל
 לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְיַצִּיר תָּמִיד בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ
 שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֹרֹו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא נִכְלָל בְּתוֹךְ
 הָאֹרֹו הַזֶּה; אַחִי, אַחִי, אֵין לָךְ עוֹד שִׂמְחַת-הַנֶּפֶשׁ
 כְּמוֹ "שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי
 שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּ"שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה", שְׂאֵז
 לֹא יִקְנָא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, אֲדַרְבֵּה הוּא מוֹכֵן

לתרם לכל העולם כלו מאורו הבוֹעֵר בוּ מֵהָאוֹר
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי מִי שְׁמִכְנִיס
אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁלְמוֹת בְּ"שִׁמְחַת הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה,
הוּא מוֹכֵן תָּמִיד לְתָרֵם לְזִלְתוֹ מֵהָאוֹר הַגָּנוּז שְׁבוֹעֵר
בוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִינוֹ מְקַנָּא בְּזִלְתוֹ כָּלֵל, וְאֵז דִּיקָא
חַי חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים עֲרֻבִים וּמְתָקִים, כִּי לְהַפְּוֹךְ
מִי שְׂאִין לוֹ אֱמוּנָה, וְתָמִיד חוֹשֵׁב שְׂאָחַד יְכוּל
לְקַחַת אֶת שְׁלוֹ, וְתָמִיד דּוֹאֵג מַה יִּקְרָה לוֹ מִזִּלְתוֹ,
אוֹ אוּלַי זִלְתוֹ יִכְבַּשׁ אוֹתוֹ וְכוּ', אוֹ יִצְלִיחַ יוֹתֵר
מִמֶּנּוּ וְכוּ', אוֹ יִתְפָּרֵסם יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְכוּ', הוּא תָּמִיד
בְּדַאֲגוֹת וּבְכַפְחָדִים, לֹא כֵן מִי שֶׁהוּא תָּמִיד מֵאֲמִין
בוּ יִתְבָּרַךְ, אֵז אֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם;
וְעַל-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר, לְחִיּוֹת עִם הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, וְתָמִיד תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ אֶל
הַשִּׁמְחָה הָאֲמִתִּית שֶׁהִיא "שִׁמְחַת הָאֱמוּנָה", אֲשֶׁר
אֵז דִּיקָא תְּרַגֵּישׁ נֵעַם וְעֲרֻבוֹת, זִיו וִידִידוֹת וְחִיּוֹת
אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
כָּלֵל, רַק חוֹזֵק אֶת דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְכַבּוֹ הֵיטֵב
הֵיטֵב.

צָרִיךְ שֶׁתִּחַזַּק אֶת עֲצָמָךְ, אֶהוּבִי, אָחִי, בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְבָרַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַשְׂעוּבָר — מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים,
קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וּמַעֲיָקִים עָלֶיךָ, וּמְחַרְפִּים
וּמְבַזִּים וְרוֹדְפִים אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְחַזֵּק אֶת
עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת חֹזֵק וְאִמִּץ
בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד טוֹב
כְּמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֵמֶתִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל
אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, אִזּוֹ זוֹכָה לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲמֵתִית,
שִׂמְחָה שֶׁאֵין לְמַעְלָה מִשִּׂמְחָה כְּזוֹ, כִּי אֵין לְךָ
שִׂמְחָה כִּי "שִׂמְחַת הָאֲמוּנָה" הַקְדוּשָׁה; וְעַל-כֵּן רָאָה,
אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׂמְחָת תָּמִיד, שֶׁאַתָּה מֶאֱמִין
בְּאֵל עֲלִיוֹן, אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ קָנָה וְיָסַד וּבָרָא, וּבָזָה
שֶׁתִּשְׂמַח בְּאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּזָה תִּזְכֶּה שֶׁיִּמְחַל לְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ, כִּי מִי שֶׁזוֹכָה
לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם
לְטוֹבָתוֹ, וְהַכֵּל לְכָל מִמְנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה

שִׁמְחַתְכֶפְרִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי עָקַר הַכְּפִירוֹת
 וְהָאִפְיֻקְרוֹסוֹת, הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת, הַיְסוּרִים וְעִגְמַת
 הַנְּפֹשׁ, הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַקְטָנוֹת וְכוּ', שְׁעוֹבְרִים
 עַל הָאָדָם זֶה רַק עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים, שְׁחָטָא,
 פָּגַם וּפָשַׁע נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו מִלֵּב
 הַקְּלֻפּוֹת שְׁבָרָא, כִּי עַל-יְדֵי כָּל חֲטָא וְחֲטָא וְכָל
 עוֹן וְעוֹן הוּא בּוֹרָא קְלֻפּוֹת וּמְשַׁחֲיֵתִים הַמְּסַתִּירִים
 אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה גּוֹרֵם לָאָדָם מַה שְּׂגוֹרֵם, וְלִכֵּן
 עָקַר הַתַּקּוּן הוּא רַק עַל-יְדֵי הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה,
 לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְבַעַר אֶת כָּל הַקְּלֻפּוֹת וְהַמְשַׁחֲיֵתִים
 וְהַמְקַטְרְגִים עָלָיו, וְעַל-כֵּן, אֶהְיֶיךָ, אֲחֵי הַיֶּקָּר, אִם
 אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁחָטָתָ, עוֹיֵת וּפָשַׁעַת נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ יָמִים
 וְשָׁנִים, רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּץ בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲזֹר עַל הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְכַּפְּרוּ לְךָ כָּל
 עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת הַשְּׁמִחָה, שֶׁהִיא
 "שִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה".

ה.

צָרִיךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת עֲצָמְךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׂתַדַּע, שְׂאִין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאַף שְׂאֵתָה יוֹדַע דָּבָר זֶה עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַיְדִיעָה בְּלִבְךָ אֵינָה מְסֻפֵּיקָה, אֲלֵא צָרִיכִים לְחֹזֵר עַל הָאֲמוּנָה הַקְּרוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם עָרַב וּבִקְרָר וְצִהְרִים, כִּי עֵקֶר שְׂלֵמוֹת "שְׂמֵחַת הָאֲמוּנָה" הִיא, כְּשֶׁאָדָם חוֹקֵק בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה, מֵהוּיָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, שְׂאֵז אֵין לָךְ עוֹד שְׂמֵחָה כְּשֶׁמִּתְחַה זֶה, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב שְׂיֵשׁ לוֹ מִי שֶׁהוּא שְׂיִכּוֹל לַעְזוֹר לוֹ וּמִי שְׂיִכֵּין אוֹתוֹ, אוֹ מִי שְׂיִתֵּן לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב, עֲדִין הוּא בְּצַרָה גְדוֹלָה, כִּי מֵאַחַר שֶׁלֹּא שׁוֹמְעִים לוֹ וְלֹא עוֹזְרִים לוֹ וְלֹא נוֹתְנִים לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב הוּא נִשְׁפָּר לְגַמְרֵי, וְהוֹלֵךְ וּמִסְתַּוְּכֵב מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכָל יְשׁוּעָתוֹ תְּלוּיָה רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, זוֹהִי "שְׂמֵחַת הָאֲמוּנָה", שְׂמֵחַת-הַנְּפֶשׁ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — שֶׁהָאָדָם יוֹדַע,

שָׁאִין לוֹ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה
 בְּטָלָן. אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, וְחִקֵּק בְּדַעְתְּךָ, כִּי אֵין
 לְךָ מִי שִׁיעֹזֵר לְךָ, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בֶן חוֹרֵין אִמְתִּי; אֲשֶׁרִי לְךָ!

.1

צָרִיךְ שִׁתְּחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר,
 בְּאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל אֵף כָּל הַמְרִירוֹת
 וְהִיסוּרִים, הַדְּחֻקוֹת וְעִגְמַת הַנֶּפֶשׁ, חֲלִישוֹת הַדַּעַת
 וְשִׁכְרוֹן הַלֵּב שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ וְכוּ', וְרוֹדְפִים אוֹתְךָ
 מִכָּל צֶדֶד וְכוּ', וְהַחֹבֹת מְעִיקִים עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד
 וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְדַבֵּק
 אֶת עֶצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֵיה,
 מִהוּהוּ וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵין שׁוּם
 מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵין מְקוֹם לְהַחְבֹּא
 רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שְׁלֹזָה בְּעֶצְמוֹ קֶשֶׁה לְהַגִּיעַ,
 כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר בְּעֶצְמוֹ, וְנִחַלְשֶׁת דַּעְתּוֹ, קֶשֶׁה לוֹ
 לְהַשִּׁיג אֶת הָאֲמוֹנָה הָאִמְתִּית, שֶׁהִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ, זְכוֹרָנוּ
 לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמוֹ לְדַבֵּר

ולשוח ולספר רק לו יתברך בלשון שרגיל בה,
 ובזה שידבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות,
 בזה יחזר ויבנה את אמונתו, ותכף-ומיד כשזוכה
 להגיע לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, אין לך
 עוד שמחה פשמחת האמונה הקדושה הזו; על-פן
 ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך בכל מיני
 אפנים שבעולם, ואל תניח את עצמך לפל, ותדע,
 שהקדוש-ברוך-הוא שומר עליך, ועוזר לך, ורוצה
 לעזור לך, העקר מה שהוא יתברך רוצה — שתפנה
 אליו בעת צרתך, לכן ראה לפתח את פיה, ותתחיל
 לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות, ותספר
 לו יתברך, כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות,
 כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וזה
 יוציא מלבך כל מיני מרירות ועקממיות, ותזכה
 לצאת ממצוקתך, כי באמת כל המצוקה, הצער
 והמכאובים שעוברים עליך הם רק מחמת שאינך
 דבוק בו יתברך, כי מי שזוכה לדבקות אמיתית,
 להיות דבוק בו יתברך, הוא כבר אינו מפחד
 משום בריה שבעולם, והוא כבר אינו צריך שום
 דבר בעולם, רק תמיד הוא בורח אליו יתברך, אשר
 אצלו יתברך היא השמחה האמתית, ואין שמחה

כִּי "שִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה", אף מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עָבַר עָלֶיךָ
 מֵהַ שְׁעָבַר, וְנִתְקַתְתָּ אֶת עֲצָמְךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְקַתְתָּ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, עַל-כֵּן אַתָּה צְרִיךְ לַחְזוֹר, וּלְהִתְחִיל מִתְחַדֵּשׁ
 לְדַבֵּק עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי שֶׁתְּהִיָּה
 רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
 רֵעֵהוּ, וְאִז תִּרְאֶה — אִם תִּתְמִיד בְּדַבָּר זֶה, אֶל
 אֵילֹו מְדַרְגּוֹת וְאֶל אֵילֹו הַשְּׂגוֹת וְהָאֲרוֹת תִּזְכֶּה;
 מֵהַר הַזֹּהָרִים, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר
 עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל
 אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שֶׁבִּתְחִלָּה נִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֵין
 מִי שִׁיבִיט עָלֶיךָ, וְאֵין מִי שִׁישִׁים אֶת לְבוֹ אֵלֶיךָ,
 עִם כָּל זֹאת — אִם תְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר
 זֶה, אִז תִּרְאֶה אֵיךְ שִׁיאִיר לָךְ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה,
 שֶׁהוּא אוֹר הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר עַל יְדֵהּ תִּזְכֶּה
 לְהִשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת בְּמַדְרַגָּה גְבוּהָה עַד מְאֹד; אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁשׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ בְּכָל יוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹא
 לִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

צְרִיךְ שֶׁתִּכְנִיס בְּעֲצָמְךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֶת

הָאֱמוּנָה הַפְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, לִידַע, כִּי הוּא יִתְבַרֵךְ
מַחֲיָה, מְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם,
צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבַרֵךְ, וְהוּא יִתְבַרֵךְ הַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּלִבוֹשֵׁים הָאֵלוֹ
אֲשֶׁר לְמַרְאֵה עֵינֵינוּ, וְאִז אִם תִּתְבַּרֵר לָךְ הָאֱמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, אִז תִּהְיֶה שְׂרׁוּי בְּעוֹלָם הַחַרּוֹת, וְלֹא
תִירָא וְלֹא תִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי עֵקֶר
הַפְּחָדִים וְכֹחַ וְהַחֲסָרוֹנוֹת וְכֹחַ, וְהַעֲצָבוֹן וְהַדְּפָאוֹן
וְאִי שְׁלֵמוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכֹחַ, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת רְחוּק
מִהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי מִי שְׂאִינוּ זוֹכֵה לְאֱמוּנָה
שְׁלֵמָה וְכֹחַ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שְׁנִכְנָסִים בּוֹ סְפָקוֹת,
חַס וְשָׁלוֹם, עָלָיו יִתְבַרֵךְ וְכֹחַ, לוֹ הַחַיִּים מְרוֹרִים
מְאֹד, וְהוּא תָּמִיד שְׂרׁוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְדִפְאוֹן וְכֹחַ,
וְהוּא תָּמִיד בְּפִחַד וּבְמוֹדָא גְדוֹל — פֶּן יָבוֹא אַחֵר
וַיִּקַּח אֶת שְׁלוֹ וְכֹחַ, וְהוּא תָּמִיד מְקַנָּא בְּזֻלְתוֹ וְכֹחַ,
וְחוֹשֵׁב שֵׁשׁ אֶפְשָׁרוֹת שְׂאֵחַד יִקַּח דְּבַר הַשֵּׁיף לוֹ,
וְהוּא תָּמִיד מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, לֹא כֵן מִי שְׂאוּכָה
לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְיוֹדַע, אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל
אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבַרֵךְ צוֹפֵה וּמְבִיט
וּמִשְׁגִּיחַ עַל כָּל בְּרִיָּה בְּפִרְטֵי פְּרִטֵיּוֹת, הוּא אֵינוֹ
מִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם

מבִּלְעָדֵיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵה שֶׁשִּׁיָּד לוֹ לֹא תוּכַל שׁוּם
 בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לְקַחַת מִמֶּנּוּ, וְאִז כְּשֶׁחֹקֵק בְּדַעַתוֹ
 אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, אִז הוּא שְׂרׁוּי תָּמִיד
 בְּגִדְלוֹת הַמַּחִין, שֶׁזֶה "שְׂמֵחַת הָאֲמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה,
 כִּי הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ הִיא הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת
 מִמְּשִׁיכָה לְאָדָם שֶׁמְחָה פְּנִימִית, כִּי אֵינוֹ דוֹאֵג שׁוּם
 דְּאֵגוֹת אַחֲרַיִם, וְאֵינוֹ מִפְּחָד שׁוּם פְּחָדִים חִיצוֹנִיִּים;
 אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאֵז חִיּוֹ חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְחַיִּים נְצַחִיִּים,
 וּמְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וּמְתִיקוֹת בְּחַיָּיו.

ח.

צְרִיף שֶׁתַּחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר,
 בְּכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה דִּיקָא אִם תַּכְנִיס בְּעֲצָמָךְ
 אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה
 וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְכֹל מֵה שֶׁמֵּיעֵד לְךָ יְבוֹא אֵלֶיךָ,
 וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְקַחַת מִמֶּךָ שׁוּם דְּבָר וְכוּ',
 וּמִי שֶׁצְרִיף לְהַתּוֹעֵד אֶתְךָ יְבוֹא אֵלֶיךָ, וְשׁוּם דְּבָר

לא יוכל לִמְנַע בְּעֵדוֹ וְכוּ', וְאִם תִּכְנִיס אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת בְּתוֹךְ דַּעְתְּךָ, אֲזַי תִּהְיֶה שְׂרֵי בִישׁוּב
הַדַּעַת אֲמִתִּי, וְלֹא תִירָא וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלִים, וְלֹא תִתְבַּלְבַּל מִשׁוּם דָּבָר יִהְיֶה אֵיךְ
שִׁיְהִי, כִּי הַמְאֲמִין הָאֲמִתִּי, זֹכֵה לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחַת־
הַנְּפֶשׁ — שְׂדַעְתוֹ תָּמִיד מִיִּשְׁבַת עָלָיו, וְאֵין לוֹ שׁוּם
יְרֵאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְשׁוּם יְרֵאוֹת וּפְחָדִים אַחֲרֵים, וְרַק
מִפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית
— שֶׁהָאָדָם יִירָא וְיִפְחַד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְיִבִּין
שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ; אֲשֶׁר מִי שִׁחַזַק בְּאֲמוּנָה
בוֹ יִתְבַּרֵךְ.

.ט

צָרִיךְ שִׁתְחַזַּק אֶת עֲצָמְךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר,
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל הַיְהוּדוֹת
תְּלוּיָה רַק בְּאֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ט):
"כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה"; הֵינּוּ שְׁכָל הַמִּצְוֹת צְרִיכוֹת
לְהִבִּיא אֶת הָאָדָם אֶל אֲמוּנָה, לְהִאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה, מִהוּוֹה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וּבְאֲמוּנָה תִּזְכֶּה לְשִׂמְחַת־הַנְּפֶשׁ — שִׁתְמִיד

תהיה שמחה, כי אין לה עוד שמחה כ"שמחת האמונה" הקדושה; אשרי מי שזוכה להאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, שאז יעבר את ימי חייו בטוב ובנעימים, כי מה שרק יעבר עליו, תמיד יתלה את הסבה בבורא כל עולמים יתברך שמו לעד ולנצח נצחים, ואז אף פעם לא ישבר, כי הוא ידע, שהכל ממנו יתברך, ומה שיף להיות בעצבות או בעצלות, הלא הפל רק ממנו יתברך?! ועל-ידי-זה יזכה לקבל עליו בנקל כל מה שעובר עליו; ועקר ההמתקה — להמתיק את כל הדינים, הוא על-ידי שיהיה רגיל לדבר עמו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, ויספר לפניו יתברך את כל לבבו ואת כל אשר עמו, ואת כל אשר הולך ועובר עליו בתמימות ובפשיטות גמורה, וזה יכניס בו אמונה אמיתית, ויקשר אותו אליו יתברך; אשרי מי שמדבר תמיד עמו יתברך.

י

ראה, אהובי, אחי הקר, לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא יתברך

מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד
מָאד, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִךְ שְׁמֹרֵב קִטְנוֹת דַּעְתְּךָ
וְצִמְצוּם מִתְּךָ וּשְׂבִירַת לִבְךָ, אֵינְךָ זוֹכֵה לִידַע מִכֹּל
זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר יוֹתֵר
וְיוֹתֵר וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי, שִׂוִּדַע
שָׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא תָּמִיד שְׂמַח, זֹהִי
"שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה — שִׂוִּדַע שֶׁהוּא
יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִזּוֹ לֹא שִׁיךְ אֶצְלוֹ עֲגִין
שֶׁל שְׂבִירַת לֵב, כִּי יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְאִם בֵּן מָה לוֹ לִהְיוֹת עָצוּב וְכוּ'?! אֲכַל כְּשֶׁאָדָם
אֵינּוֹ יוֹדַע מִזֶּה, זֶה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגִמְרֵי, וְלִכֵּן רָאָה
לְהַכְנִיס בְּעִצְמוֹ אֶת הַיְדִיעָה הָאֱמֵתִית הַזֹּאת, וְאִזּוֹ
תִּזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי הַחַיִּים שֶׁל
הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מָאד, וְעוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר הַצַּעַר וְהִיסוּרִים
שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הוּא — שְׂנִסְתָּרַת
מִמְּנוֹ אֱמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מָה שְׂמַעִיק
לְאָדָם — שֶׁאֵינּוֹ יוֹדַע שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה,
מְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר

עָלִיו בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
אִם הִיא יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, אִז הִיא תָּמִיד שֹׂמֵחַ,
וְזוֹהִי "שִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה" הַקְּדוּשָׁה; עַל־כֵּן רָאָה
לְהַכְנִיס בְּעֶצְמָהּ אֶת "שִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה" הַקְּדוּשָׁה
— לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכָּה לְעֵבֶר עַל
הַכֹּל בְּשָׁלוֹם.

יא.

צָרִיךְ שֶׁתִּחְזַק אֶת עֶצְמָהּ, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיֵּקָר,
בְּאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד חַיִּים
וְעִרְבוּת, נֵעֵם וְשִׂמְחָה כִּי "שִׁמְחַת הָאֲמוֹנָה" הַפְּשוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת, אִז יַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְיִחְיֶה
חַיִּים טוֹבִים עֲרִבִים וְנִעִימִים, וְרַבָּנוּ, זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכָה,
הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל אֲמוֹנָה פְּשוּטָה, וְגִלָּה לָנוּ,
אֲשֶׁר קָדָם הַתְּגִלוֹת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהִיֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי
גָּדוֹל לְעַם יִשְׂרָאֵל — הָאֲמוֹנָה הַפְּשוּטָה, כִּי כָּל
אֶחָד יִמְשֹׁךְ אַחַר חֲכָמוֹת שֶׁל הַכֹּל, וְזֶה יַעֲקֹר אוֹתוֹ
מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וּבְפִרְטוּיּוֹת שֶׁהָעֵרֵב רַב יִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד
בְּכֹל הָעוֹלָם כֹּלּוֹ, וּבְפִרְט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹבָא

בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ, וְהֵם יַחֲדִירוּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֱמוּנוֹת
 כּוֹזְבוֹת וַיִּכְפְּרוּ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָקַר הַתִּקְוָה
 לְעַם יִשְׂרָאֵל הָאֵל רַק אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 לְהַשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ וְחַכְמָתוֹ לְגַמְרֵי, וּלְהֶאֱמִין בּוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת
 כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם
 עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת
 הַזֶּה, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה,
 אִזּוֹ הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְעָקַר הַסִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם מְחִזִּיק
 בְּאֱמוּנָה הוּא עַל-יְדֵי שְׁפּוֹתַח אֶת פִּיּוֹ, וּמִתְחִיל
 לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁזֶּה סִיּוֹן שְׂכָבֵר נִכְנָסָה בּוֹ
 הָאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ
 מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל
 לְכֹל — דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוֹ לֹא יִפְנֶה אֶל שׁוֹם הַכֵּל הַבָּלִים,
 רַק יִפְנֶה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, וַיִּפְתַּח אֶת פִּיּוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, כִּפְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְכֹל מֵה שְׁעוֹלָה
 עַל רוּחוֹ יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ; עַל-כֵּן רָאָה אֱהוֹבֵי,
 אַחֵי הַיִּגְרָה, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָהּ בְּעִבּוּדָה הַקָּדוּשָׁה הַזֶּה
 — לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּל
 מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיָהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכָה לְהַצְלִיחַ דְּרָכָהּ.

שמחת אמונה

תקצח

ותעבר את עולמך בשלום, ותזכה לשמחה אמתית
בחיך, אשר זוהי "שמחת האמונה" הקדושה;
אשרי מי שזוכה להגיע לזה בזה העולם.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

